

Program
TILL

EDVARD OCH NINA GRIEGS
MUSIK-SOIRÉE

I VETENSKAPSAKADEMIENS HÖRSAL DEN 7 DECEMBER 1876.

KOMPOSITIONER AF EDVARD GRIEG.

1. Sonate för piano och violin (Op. 8, F dur).
 - a. Allegro con brio.
 - b. Allegretto.
 - c. Allegro molto vivace.
2. Romancer.
 - a. Prinsessen.
 - b. Margretes Vuggesang.
3. "Folkelivsbilleder" för piano solo.
 - a. Fjeldslåt.
 - b. Brudefölget drager forbi.
4. Romancer.
 - a. Modersorg.
 - b. Odalisken synger.
5. Norska folkdansar och melodier, behandlade för piano solo.
 - a. Springlåt.
 - b. Solfager.
 - c. Jölstring.
 - d. Lok.
 - e. Stabbe-läten.
6. Romancer.
 - a. Solvejgs Sang ("Peer Gynt").
 - b. Vandring i Skoven.

Prinsessen.

(BJÖRNSEN.)

Prinsessen sad höjt i sit jomfrubur,
smågutten gik nede og blæste på lur.
»Hvi blæser du altid, ti stille, du små,
det hæfter min tanke, som vide vil gå,
nu, når sol går ned.»

Prinsessen sad höjt i sit jomfrubur,
smågutten lod være at blæse på lur.
»Hvi tier du stille, blæs mere, du små,
det løfter min tanke, som vide vil gå,
nu, når sol går ned.»

Prinsessen sad höjt i sit jomfrubur,
smågutten tog atter og blaeste på lur.
Da græd hun i aftnen og sukkede ud;
»o, sig mig, hvad er det mig fejler, min Gud! —
Nu gik solen ned.»

Margrethes Vuggesang.

(H. IBSEN.)

Nu løftes laft og lofte
til stjernehvælven blå;
nu flyver lille Håkon
med drømmeyinger på.

Der er en stige stillet
fra jord til himlen op,
nu stiger lille Håkon
med englene til top.

Guds engle små, de våger
for vuggebarnets fred;
Gud sign' dig, lille Håkon
din moder våger med.

Modersorg.

(CHR. RICHARDT.)

Så du ham min lille dreng
med den lyse, kröllede lok?
Så jeg på ham længe,
jeg så dog aldrig nok!
Ak så tom, så tom, så tom
står nu hans lille vugge,
mens mit stakkels bryst er fuldt
af savn og dybe sukke.

Milde Jesus, du var hård,
da du tog ham bag stjernerne små!
Trængte du til engle?
Ak jorden har så få!
Gav du ham et vingepar
og himlens lyse glæde,
hjælp da mig som ingen har,
o hjælp mig til at græde!

Odalisken synger.

(CARL BRUUN.)

Nu synker Solen i Asiens Dale,
Bjergene gløde,
nær Bosporus blomstrer i Sultanens Sale
Roserne røde.
I Øjet tindrer den faldende Dug,
södt Barmen hæves ved Hjertets Suk
for Soliman.

Nu kysser Solen de fjerne Tinder,
Bölgerne funkle;
her trædes Dansen af dejlige Kvinder,
med Öyne dunkle.
Lad Himlen hylle sit Hoved til,
her blusser Blodet med evig Ild
for Soliman.

Halvmånen glimter og Stjernerne tændes
i Allahs Rige;
hun bliver så hed mens Dansen endes,
den Lykkelige,
der drikker et Drag af hans Læbes Ström,
og drømmer en Nat den saligste Dröm
med Soliman.

Solvejgs Sang ("Peer Gynt").

(H. IBSEN.)

Kanske vil der gå både vinter og vår,
og næste sommer med, og det hele år; —
men en gang vil du komme, det ved jeg vist;
og jeg skal nok vente, for det lovte jeg sidst.

Gud styrke dig hvor du i verden går!
Gug glæde dig, hvis du for hans fodskammel står!
Her skal jeg vente til du kommer igjen;
og venter du histoppe, vi træffes der, min ven!

Vandring i Skoven.

(H. C. ANDERSEN.)

Min söde Brud, min unge Viv,
min Kjærlighed, mit Liv,
kom Månen skinner stor og klar,
en Stilhed Natten har,
en Deilighed, en Ensomhed,
min söde Brud, kom med!
I Bøgeskoven gå vi To,
der hvor Skovmærker gro.

I denne stille, tause Nat
hos dig, min Verdens Skat
jeg er så glad, så salig glad,
duft friske Bøgeblad!
Syng Nattergal, lys Måne klar,
jeg her al Rigdom har;
min söde Brud, min unge Viv,
min Kjærlighed, mit Liv.

Du er så frisk som Bøgens Hang,
som Nattergalens Sang,
så dyb som Nattens stille Ro
her hvor Skovmærker gro.
Hvor maleriske Bøge stå,
og vi ved Månskin gå,
Min söde Brud, min unge Viv,
min Kjærlighed, mit Liv.
